

<i>Sygn. akt</i>	<i>III AUa 39/16</i>
------------------	----------------------

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **27 października 2016 r.**

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

	Przewodniczący:	SSA Mirosław Szwagierczak
	Sędziowie:	SSA Ewa Madera SSO del. Ewa Preneta-Ambicka (spr.)
	Protokolant	st.sekr.sądowy Elżbieta Stachowicz

po rozpoznaniu w dniu **27 października 2016 r.**

na rozprawie

sprawy z wniosku **T. S. (1)**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w R.**

o wysokość świadczenia i o wysokość kapitału początkowego

na skutek apelacji wnioskodawcy

od wyroku **Sądu Okręgowego w Tarnobrzegu**

z dnia **8 października 2015 r.** sygn. akt **III U 495/14**

o d d a l a apelację.

Sygn. akt III AUa 39/16

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 27 października 2016 roku

Decyzją z dnia 26.02.2014r., znak:(...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. po rozpatrzeniu wniosku T. S. (1) z 21.02.2014r., przeliczył i wznowił mu wypłatę renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy. Podał, że

renta przysługuje do 31.01.2016r. Jako podstawę decyzji podał ustawę z dnia 13.10.1998r., o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2009r., Nr 205, poz. 1585 z późn. zm.). Od powyższej decyzji odwołanie w dniu 31.03.2014r., złożył T. S. (1) wnosząc o ponowne obliczenie wysokości podając, że liczba faktycznych okresów składkowych i nieskładkowych nie jest równa przyjętym do obliczeń wysokości renty. Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie. Podniósł, że staż pracy wnioskodawcy przyjęty do obliczenia wysokości renty został ustalony prawidłowo, zaś wnioskodawca nie przedłożył żadnych nowych dokumentów, które miałyby wpływ na jego wysokość.

Decyzją z dnia 17.03.2014r., znak: (...)organ rentowy dokonał od dnia 01.03.2014r., waloryzacji renty przysługującej T. S. (1). W odwołaniu od tej decyzji, wniósł o ponowne ustalenie waloryzacji renty, podając, że dotychczas wypłacana mu renta była błędnie obliczona. Decyzją z dnia 26.02.2014r., przeliczono rentę i ustalono jej wysokość od 01.02.2014r. Wysokość renty zdaniem wnioskodawcy jest niewłaściwie przeliczona, dlatego też odwołał się od tej decyzji. W odpowiedzi na odwołanie ZUS wniósł o jego oddalenie. Powołał się na komunikat Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11.02.2014r., w sprawie wskaźnika waloryzacji emerytur i rent w 2014r., wydanego na podstawie art. 89 ust. 6 ustawy z dnia 17.12.1998r., zgodnie, z którym wskaźnik ten w 2014r., wynosi 101,6%.

Decyzją z dnia 05.06.2014r., znak: (...) organ rentowy wykonując prawomocny wyrok Sądu Okręgowego w Tarnobrzegu, Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 20.03.2014r., przyznał T. S. (1) od 01.07.2013r., rentę z tytułu całkowitej niezdolności do pracy i niezdolności do samodzielnej egzystencji na stałe. W odwołaniu T. S. (1) wniósł o ustalenie nowej wysokości renty. Podniósł, że do ustalenia renty przyjęto niewłaściwy staż pracy oraz nie podano obliczenia przyjętego w decyzji wskaźnika wysokości podstawy wymiaru przyjętego 91,57%. W odpowiedzi na odwołanie z dnia 09.07.2014r., organ rentowy wniósł o jego oddalenie.

Decyzją z dnia 24.07.2014r., znak: (...) organ rentowy przeliczył świadczenie rentowe T. S. (1). Wnioskodawca złożył odwołanie od tej decyzji, wnosząc o jej uchylenie i przekazanie sprawy do ZUS. Uzasadniał, że decyzja podaje nieprawidłowe okresy składkowe i nieskładkowe, nieprawidłowy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru oraz inne nieprawidłowości. Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie.

Decyzją z dnia 05.08.2015r., znak: (...) organ rentowy po rozpatrzeniu wniosku T. S. (1) z dnia 24.07.2014r., oraz realizując wyrok Sądu Okręgowego w Tarnobrzegu z dnia 28.08.2014r., odmówił mu prawa do przeliczenia stażu pracy i podstawy wymiaru renty z tytułu niezdolności do pracy. Powołując się na art. 114 ustawy z dnia 17.12.1998r., o emeryturach i rentach z FUS wskazał, że wnioskodawca nie przedłożył nowych dokumentów do przeliczenia podstawy wymiaru emerytury. T. S. (1) w dniu 25.08.2015r., odwołał się od tej decyzji, wnosząc o jej zmianę. Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie.

Decyzją z dnia 18.06.2014r., znak: (...)2014 organ rentowy ustalił T. S. (1) kapitał początkowy na dzień 01.01.1999r. Do ustalenia wartości kapitału początkowego organ rentowy przyjął podstawę wymiaru kapitału początkowego w kwocie 1117,97 zł. Organ rentowy uwzględnił wnioskodawcy okresy składkowe w wymiarze 18 lat, 4 miesiące i 18 dni, tj. 220 miesięcy oraz nieskładkowe w wymiarze 1 roku, 1 miesiąca, 14 dni tj. 13 miesięcy. Kapitał początkowy ustalony na dzień 1 stycznia 1999r. wyniósł 96 955,10 zł.. Odwołanie złożył T. S. (1), wnosząc o ponowne ustalenie kapitału początkowego. Podniósł, że do ustalenia kapitału początkowego przyjęto niewłaściwie obliczony w 1991r., wskaźnik wysokości podstawy wymiaru renty, niewłaściwie przyjęto okresy składkowe i nieskładkowe do dnia 31.12.1998r., nie uwzględniono okresu od 04.04.1982r., do 13.04.1982r., oraz od 22.02.1991r., do 29.03.1991r.. W odpowiedzi na odwołanie z dnia 14.08.2014r., ZUS wniósł o jego oddalenie.

Decyzją z dnia 28.07.2014r., znak: (...)2014 organ rentowy ponownie z urzędu ustalił T. S. (1) kapitał początkowy na dzień 01.01.1999r. Do ustalenia wartości kapitału początkowego organ rentowy przyjął podstawę wymiaru kapitału początkowego w kwocie 1120,41 zł. Organ rentowy uwzględnił wnioskodawcy okresy składkowe w wymiarze 18 lat, 4 miesiące i 18 dni, tj. 220 miesięcy oraz nieskładkowe w wymiarze 1 roku, 1 miesiąca, 14 dni tj. 13 miesięcy. Kapitał początkowy ustalony na dzień 1 stycznia 1999r. wyniósł 97 080,50 zł.. T. S. (1) złożył odwołanie od powyższej decyzji, wnosząc o jej uchylenie i przekazanie sprawy do ZUS w celu ponownego ustalenia kapitału początkowego. Ponownie podniósł, że do ustalenia kapitału początkowego przyjęto niewłaściwie obliczony w 1991r., wskaźnik

wysokości podstawy wymiaru renty, niewłaściwie przyjęto okresy składkowe i nieskładkowe do dnia 31.12.1998r., nie uwzględniono okresu od 04.04.1982r., do 13.04.1982r., oraz od 22.02.1991r., do 29.03.1991r.

Sprawy powyższe zostały postanowieniem Sądu połączona do rozpoznania i orzekania pod sygn.. akt III U 495/14.

Wyrokiem z dnia 8 października 2015 roku Sąd Okręgowy w Tarnobrzegu III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił odwołanie wnioskodawcy T. S. (1) od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. z dnia 26 lutego 2014 r. znak: (...), z dnia 17 marca 2014 r. znak: (...), z dnia 5 czerwca 2014 r. znak: (...), z dnia 24 lipca 2014 r. znak: (...), z dnia 5 sierpnia 2015 r. znak: (...), z dnia 18 czerwca 2014 r. znak: (...) -2014, z dnia 28 lipca 2014 r. znak: (...) -2014.

Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Sąd Okręgowy ustalił, że wnioskodawca T. S. (1), urodzony (...) ma ustalone prawo do renty od 1991r.. W okresie od 19.08.1979r., do 04.10.1982r., wnioskodawca był zatrudniony w (...). W okresie od 23.10.1979r., do 03.04.1982r., wnioskodawca odbywał zasadniczą służbę wojskową, po której w dniu 14.04.1982r., podjął pracę w tym samym zakładzie pracy tj. (...). W okresie od 01.02.1989r., do 01.01.1990r., wnioskodawca prowadził działalność gospodarczą. W okresie od 01.10.1990r., do 29.03.1991r., wnioskodawca był zatrudniony w (...) M., a od 19.08.1993r., do 30.09.2001r. w Przedsiębiorstwie (...) j. w M. na podstawie umowy o pracę. W okresie od 01.05.2008r., do 30.06.2013r., był uprawniony do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy. Miał także stwierdzoną niezdolność do samodzielnej egzystencji do 30.06.2013r. i pobierał z tego tytułu dodatek pielęgnacyjny. Wyrokiem z dnia 20.03.2014r., sygn. akt. III U 1207/13 Sąd Okręgowy w Tarnobrzegu, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zmienił decyzję ZUS z dnia 26.08.2013r. i przyznał wnioskodawcy prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy od 13.04.2007r., na stałe. Równocześnie od 5.11.1997r. wnioskodawca prowadził działalność gospodarczą zgłaszając się także do dobrowolnego ubezpieczenia zdrowotnego. Sąd Okręgowy ustalił, że w związku ze zmianą przepisów ustawy o emeryturach i rentach z FUS, która weszła w życie 1 stycznia 2008r. i wprowadziła obowiązkowe ubezpieczenia emerytalno- rentowe dla osób prowadzących działalność gospodarczą mających ustalone prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy organ rentowy uwzględnił wnioskodawcy okres prowadzenia działalności od 1.01.2008r., tj. od dnia, w którym zostały opłacone składki do dnia 31.03.2013r.. Następnie ustalił, że decyzją z dnia 22.05.2013r. znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. przeliczył rentę wnioskodawcy T. S. (1) na podstawie przepisów ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2013r. poz. 1440) rozpoznając wniosek z dnia 15.03.2013r. o zmianę stażu pracy. Przeliczył rentę od 1.03.2013r. tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek. Należność za okres od 1.03.2013r. do 31.05.2013r. została przekazana wnioskodawcy wraz ze świadczeniem za czerwiec 2013r. W decyzji przyjęto wskaźnik wysokości podstawy wymiaru na poziomie 91,57%. Do ustalenia wysokości renty Zakład uwzględnił 23 lata 4 miesiące okresów składkowych oraz 4 lata i 2 miesiące okresów nieskładkowych. Prawomocnym wyrokiem z dnia 28.08.2014r., sygn. akt. III U 409/14 Sąd Okręgowy w Tarnobrzegu, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił odwołanie T. S. (1) od powyższej decyzji. Sąd Okręgowy w Tarnobrzegu rozważając powyższe ustalenia doszedł do przekonania, że okres odbywania przez wnioskodawcę zasadniczej służby wojskowej od 23.10.1979r., do 03.04.1982r., został w całości zaliczony przez ZUS do stażu pracy wnioskodawcy, a nie uwzględniono okresu od 04.04.1982r., do 13.04.1982r., ponieważ za ten okres nie zostały opłacone składki, mimo podlegania obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnym i rentowym w tym okresie. Okres ten był uwzględniany do wszystkich uprawnień pracowniczych. Natomiast w ustawie emerytalnej nie jest wymieniony ani jako okres składkowy ani też, jako okres nieskładkowy. Co do okresu od 01.02.1989r., do 01.01.1990r., w którym wnioskodawca prowadził działalność gospodarczą Sąd Okręgowy wskazał, że zgodnie z treścią art. 5 ustawy z dnia o emeryturach i rentach z FUS, przy ustalaniu prawa do emerytury lub renty dla płatników składek, zobowiązanych do opłacania składek na własne ubezpieczenia emerytalne i rentowe, osób współpracujących z osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność nie uwzględnia się okresu, za który nie zostały opłacone składki, mimo podlegania obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym w tym okresie, a zatem skoro za powyższy okres nie zostały odprowadzone składki to brak jest podstaw do uwzględnienia tego okresu. Co do spornego okresu od 01.10.1990r., do 29.03.1991r., kiedy to wnioskodawca był zatrudniony w (...) M., Sąd Okręgowy podniósł, że organ rentowy prawidłowo uwzględnił do okresów składkowych okres od 01.10.1990r., do 20.02.1991r., ponieważ do tej

daty T. S. (1) pozostawał w zatrudnieniu i były za niego odprowadzane składki. Co prawda decyzją z dnia 21.02.1991r., organ rentowy przyznał wnioskodawcy od 30.03.1991r., prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy, jednakże decyzja ta została uchylona wyrokiem Sądu i kolejną decyzją z dnia 29.11.1991r., przyznano wnioskodawcy prawo do renty od 21.02.1991r i od tej daty faktycznie wnioskodawca pobrał rentę nie pozostając w zatrudnieniu. Co do uwzględnienia 25 dni ekwiwalentu za urlop wypoczynkowy za lata 2000 – 2001 w trakcie zatrudnienia w firmie (...) S.C. w M. od 19.08.1993r. do 30.09.2001r. Sąd I instancji uznał, że brak jest podstaw do uwzględnienia tego okresu, ponieważ w katalogu okresów składkowych wymienionych w art. 6 ustawy emerytalnej, ani w katalogu okresów nieskładkowych (art. 7 w/w ustawy) nie jest wymieniony ekwiwalent za urlop. Sąd uznał również, że brak jest podstaw do uwzględnienia do okresów składkowych okresu od 01.11.2010r., do 09.11.2010r., kiedy to wnioskodawca przebywał na zwolnieniu lekarskim i pobierał zasiłek chorobowy. Zgodnie, bowiem z treścią art. 7 ust. 1 lit. b w/w ustawy okres pobierania zasiłku chorobowego jest okresem nieskładkowym. W zakresie żądania przeliczenia podstawy wymiaru świadczenia rentowego Sąd I instancji stwierdził, że odwołując się do treści art. 114 w/w ustawy wnioskodawca przedłożył nowy dokument Rp-7 z (...) w M. na skutek, czego zmieniono wskaźnik w/wp z 91,57% na 91,77% w decyzji z dnia 24.07.2014r., a po tej dacie wnioskodawca nie przedłożył już żadnych nowych dokumentów, a tym samym o obliczony uprzednio z lat 1985 – 1987 wskaźnik wysokości podstawy wymiaru renty wynoszący 91,77% jest wskaźnikiem prawidłowym, a odwołanie wnioskodawcy w tym zakresie podlegało oddaleniu. W zakresie żądania ustalenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego Sąd Okręgowy stwierdził, że organ rentowy w decyzji z dnia 24.07.2014r., o przeliczeniu renty od daty 01.07.2014r. przyjął wskaźnik 91,77% i w konsekwencji decyzją z dnia 28.07.2014r., ustalił ponownie kapitał początkowy wnioskodawcy przyjmując do jego obliczenia nowy wskaźnik 91,77% a zatem roszczenie wnioskodawcy w tym zakresie zostało zaspokojone. Mając na względzie powyższe, Sąd stwierdził, że odwołanie w całości jest bezzasadne i na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc je oddalił.

Apelację od powyższego wyroku wniósł wnioskodawca T. S. (2) o zmianę wyroku lub o przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia Sądowi Okręgowemu w Tarnobrzegu, Sądowi Pracy i Ubezpieczeń Społecznych domagając się przeliczenia renty z uwzględnieniem okresu odbywania zasadniczej służby wojskowej od 23.10.1979r., do 03.04.1982r., okresu od 04.04.1982r., do 13.04.1982r. pomiędzy zakończeniem tej służby, a powrotem do pracy, okresu, w którym wnioskodawca prowadził działalność gospodarczą, kiedy był jego zdaniem zwolniony z obowiązku uiszczania składek, okresu od 01.10.1990r., do 29.03.1991r., kiedy to wnioskodawca był zatrudniony w (...) M., 25 dni ekwiwalentu za urlop wypoczynkowy za lata 2000 – 2001 w trakcie zatrudnienia w firmie (...) S.C. w M. od 19.08.1993r. do 30.09.2001r., okresu od 01.11.2010r., do 09.11.2010., kiedy to pobierał zasiłek chorobowy. Między innymi podał, że art. 6 ust. 1 ustawy z 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z FUS okresami składkowymi są okresy, za które opłacono składki na ubezpieczenie społeczne. Za okres 25 dni składki ubezpieczeniowe zapłacono, a okres ten jest okresem składkowym. Za okres 01.11.2010 do 09.11.2010 składki opłacono i okres ten też jest okresem składkowym. Wskazał, że od 23.10.1979 roku do 03.04.1982 rok odbywana była zasadnicza służba wojskowa, a od 14.04.1982 roku ponownie podjął pracę w tym samym zakładzie pracy i okres 04.04.1982r. do 13.04.1982r. nie został wliczony do okresu składkowego. A świadectwo Pracy z 05.09.1982r. (...) M. w M. potwierdza zatrudnienie od 19.08.1979r. do 04.10.1982r. bez żadnej przerwy. Co do okresu od 04.04.1982 roku do 13.04.1982 roku podał, że jest on okresem składkowym, ponieważ obowiązkiem pracodawcy było opłacenie składek ubezpieczeniowych za ten okres. W odniesieniu do obliczenia w/wp przyjęto okres od 01.01.1985 roku do 31.12.1987 roku - 91,57%. W odwołaniu od decyzji z dnia 18.06.2014 roku podano prawidłowe wyliczenie w/wp wynoszące 91,77%. Decyzją z 24.07.2014 zmieniono w/wp z 91,57% na 91,77%. Decyzja z dnia 18.06.2014 roku została wydana w związku ze złożonym wnioskiem z dnia 04.04.2014 roku o ustalenie kapitału początkowego z załącznikiem Rp-7 z (...), a zgodnie z ustawą z 17.12.1998r. - emerytalną art. 133 przyjęcie nowego w/wp powinno nastąpić od 01.04.2014 roku, tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje :

Rozpoznając sprawę w granicach apelacji, Sąd uznał apelację wnioskodawcy za pozbawioną uzasadnionych podstaw i przez to niezaskługującą na uwzględnienie. Wyrok Sądu I instancji jest orzeczeniem prawidłowym i odpowiadającym rzeczywistemu stanowi, musiał, więc się ostać, jako niezmienny. Należy podkreślić, że poczynione przez Sąd

Okręgowy ustalenia mają pełne oparcie w zgromadzonym w wyczerpujący sposób materiale dowodowym i Sąd Apelacyjny przyjmuje je za własne, a ponadto Sąd II instancji w zupełności podziela ocenę prawną, jakiej dokonał sąd I instancji i uznaje ją za wyczerpującą, stąd nie zachodzi potrzeba powtarzania tych ustaleń i rozważań w niniejszym uzasadnieniu (por. wyrok Sądu Najwyższego z 09.03.2006 r., I CSK 147/05, LEX nr 190753 i wyrok Sądu Najwyższego z 16.02.2006 r., IV CK 380/05, LEX nr 179977). Słusznie między innymi Sąd Okręgowy odwołuje się w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku do treści art. 114 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 748 z 2015 r.), który stosuje się do wznowienia postępowania w sprawach o świadczenia emerytalne i rentowe. Artykuł 114 ust. 1 stanowi, że prawo do świadczeń lub ich wysokość ulega ponownemu ustaleniu na wniosek osoby zainteresowanej lub z urzędu, jeżeli po uprawomocnieniu się decyzji w sprawie świadczeń zostaną przedłożone nowe dowody lub ujawniono okoliczności istniejące przed wydaniem tej decyzji, które mają wpływ na prawo do świadczeń lub na ich wysokość. Z kolei ustęp drugi stanowi, że jeżeli prawo do świadczeń lub ich wysokość ustalono orzeczeniem organu odwoławczego, organ rentowy na podstawie dowodów lub okoliczności, o których mowa w ust. 1 wydaje we własnym zakresie decyzję przyznającą prawo do świadczeń lub podwyższającą ich wysokość, występuje do organu odwoławczego z wnioskiem o wznowienie postępowania przed tym organem, gdy z przedłożonych dowodów lub ujawnionych okoliczności wynika, że prawo do świadczeń nie istnieje lub że świadczenia przysługują w niższej wysokości; z wnioskiem tym organ rentowy może wystąpić w każdym czasie, wstrzymuje wypłatę świadczeń w całości lub części, jeżeli emeryt lub rencista korzystał ze świadczeń na podstawie nieprawdziwych dokumentów lub zeznań albo w innych wypadkach złej woli. W żadnym jednak wypadku w postępowaniu dotyczącym ponownego ustalenia prawa do świadczenia nie może zapaść rozstrzygnięcie odmienne od zawartego w prawomocnym wyroku, wydane tylko na tej podstawie, że zdaniem wnioskującego prawomocny wyrok zapadł z naruszeniem prawa. Doprowadziłoby to, bowiem do kontrolowania przez sąd prawomocnych orzeczeń sądów wydanych w innych sprawach. Wyrok prawomocny, nawet wydany z naruszeniem prawa, ma moc wiążącą (art. 365 k.p.c.) i rozstrzygnięcie w nim zawarte nie może być zmienione w innym postępowaniu. Odnosząc to do niniejszej sprawy należy stwierdzić, że rację ma Sąd I instancji odwołując się do treści prawomocnych rozstrzygnięć sądu, jak również stwierdzając, że wnioskodawca nie przedłożył w toku postępowania przez organem rentowym i przed sądem rozpoznającym sprawę żadnych nowych dowodów i że ostatnim nowym dokumentem było Rp-7 z (...) w M. na skutek, czego zmieniono wskaźnik wpw z 91,57% na 91,77% w decyzji z dnia 24.07.2014r., a tym samym roszczenie wnioskodawcy zostało zaspokojone. Jak już, bowiem wskazano powyżej, wznowienie postępowania przewidziane w art. 114 ust. 2 pkt 2 ustawy emerytalnej nie jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia prawomocnego wyroku, wobec czego nie jest możliwe jego wzruszenie na podstawie odmiennej oceny tych okoliczności, które sąd przyjął za podstawę faktyczną tego prawomocnego orzeczenia. Podkreślić także należy, że Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z dnia 22 lutego 2010 r. I UK 247/09, (LEX nr 585725), zwrócił uwagę na to, że celem ponownego ustalenia prawa do świadczenia w trybie art. 114 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych jest ponowne rozstrzygnięcie o uprawnieniach, które powstały ex lege przed wydaniem weryfikowanej decyzji rentowej, czyli wyeliminowanie decyzji, która przyznaje (także na skutek wyroku sądu) świadczenie, pomimo że prawo do niego nie powstało. Do ponownego ustalenia prawa do świadczenia nie może jednak dojść na podstawie twierdzenia o braku tego prawa na podstawie przesłanki ujawnionej i uznanej za spełnioną w postępowaniu sądowym. Postępowanie w przedmiocie ponownego ustalenia prawa do świadczenia nie może zmierzać do podważenia ustaleń faktycznych sądu i tylko pośrednio odnosić się do postępowania sądowego. Jego celem jest podważenie obiektywnie wadliwej decyzji organu rentowego, co nie może nastąpić w trybie odnoszącym się do postępowania sądowego. Sięgając w niniejszej sprawie po wystarczające i opisane środki dowodowe Sąd Okręgowy w żadnym wypadku nie naruszył zasad procedowania jak i nie dopuścił się naruszenia wskazanych przepisów, których zastosowanie było prostą konsekwencją poczynionych a niezakwestionowanych skutecznie ustaleń faktycznych, co do okresów i danych, jakie powinny być brane pod uwagę przy ustalaniu dla wnioskodawcy wysokości świadczenia. Organ rentowy w związku z zarządzeniem sądu odwoławczego wobec wielości roszczeń wnioskodawcy przedstawił szczegółowe rozliczenie okresów uwzględnionych i nieuwzględnionych przy wyliczeniu wysokości świadczenia wnioskodawcy i wykaz ten został w pełni zaakceptowany, jako wiarygodny, przekonywujący i znajdujący oparcie w obowiązujących przepisach. Do ustalenia wysokości renty T. S. (1) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. uwzględnił 23 lata 6 miesięcy i 3 dni okresów składkowych oraz 4 lata 8 miesięcy i 19 dni okresów nieskładkowych. Między innymi dotyczy to spornego okresu od 01.10.1990r., do 29.03.1991r., kiedy to wnioskodawca był zatrudniony w (...) M., organ rentowy prawidłowo uwzględnił do okresów

składkowych okres od 01.10.1990r., do 20.02.1991r., ponieważ do tej daty T. S. (1) pozostawał w zatrudnieniu i były za niego odprowadzane składki. Podobnie okres odbywania przez wnioskodawcę zasadniczej służby wojskowej od 23.10.1979r., do 03.04.1982r., został w całości zaliczony przez ZUS do stażu pracy wnioskodawcy. Należy zauważyć, że w szczególności w odniesieniu do żądania wnioskodawcy T. S. (1) zaliczenia okresu prowadzenia działalności gospodarczej od 1 lutego 1989r. do 1 stycznia 1990 r. to istotnie po pierwsze wnioskodawca nie wykazał żadnego dokumentu, który mógłby potwierdzić zwolnienie wnioskodawcy

z opłacania składek w wyżej wymienionym okresie, a po drugie osoby prowadzące pozarolniczej działalności gospodarczej przed 15 listopada 1991 r. mogą skutecznie domagać się zaliczenia do okresów składkowych tylko tych okresów prowadzenia działalności gospodarczej, które były objęte obowiązkiem ubezpieczenia społecznego i za które opłacono składkę na to ubezpieczenie lub występowało zwolnienie od opłacania składki. W tym kontekście należy stwierdzić, że przed dniem 1.10.1990 r. obowiązywało Rozporządzenie Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych w sprawie wykonania ustawy o ubezpieczeniu społecznym rzemieślników i niektórych innych osób prowadzących działalność gospodarczą na własny rachunek oraz ich rodzin (Dz. U. Nr 6 z 1977 r. poz.25), które nie przewidywało możliwości zwolnienia prowadzącego działalność z obowiązku uiszczania składek. Taka możliwość zaistniała dopiero na podstawie § 37 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 stycznia 1990 r. w sprawie wysokości i podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne, zgłaszania do ubezpieczenia społecznego oraz rozliczania składek i świadczeń z ubezpieczenia społecznego (Dz.U. z 1990 r. nr 7, poz. 41, ze zm.). Potwierdzono opłacanie przez T. S. (1) składek od 01.01.2008r z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej i ten okres prowadzonej działalności gospodarczej od 01.01.2008 tj. od dnia, w którym zostały opłacone składki na ubezpieczenie emerytalno – rentowe zostały uwzględnione. Co do przeliczenia wskaźnika podstawy wymiaru renty Sąd Okręgowy prawidłowo uznał, że renta z tytułu niezdolności do pracy ustalona została w oparciu o wynagrodzenie z lat 1985-1987 na podstawie zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu RP7 z dnia 24.11.1990r. wwp wynosił wówczas 91,57 %, a wniosek wnioskodawcy z dnia 04.04.2014r dotyczył ustalenia kapitału początkowego, a zatem organ rentowy zgodnie z treścią § 4 ust. 3 pkt 1 Rozporządzenia (...) z dnia 11 października 2011r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe w związku z art. 116 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015 r. poz 748)nie miał podstaw do przeliczenia renty z tytułu niezdolności do pracy bez wniosku świadczeniobiorcy. Roszczenie przeliczenia podstawy wymiaru renty zawarł wnioskodawca dopiero w odwołaniu z dnia 14.07.2014r. w związku, z czym organ rentowy przeliczył wysokość świadczenia w oparciu o nowy wskaźnik od 1 lipca 2014r tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt rozpoznawanej sprawy Sąd Apelacyjny uznał wydane w sprawie rozstrzygnięcie za trafne i poprzedzone stosownymi czynnościami podjętymi w ramach postępowania dowodowego jak i słuszną jego oceną. Konsekwencją powyższego jest uznanie bezzasadności wniesionej apelacji wobec braku skutecznego dowiedzenia słuszności sformułowanych w niej zarzutów. Orzeczenie Sądu Apelacyjnego znajduje swoją podstawę prawną w treści powołanych przepisów prawa i art. 385 kpc.